

Свинята е най гнуснаво от сичко, а ний пак я Ъдем че е благословена.

Свинята рови за главата си.

Свинята си непознава дѣтето. — За жена която не познава своето.

Свинята шчо е свиня, па се тражи от сой да е. Щип.

Свири баба кукуз-а, играй дѣда с' топуз-а.

Свири му със габрѡва пищелка. Или: Свири му ти нему с' габрѡва пищялка.

Свири му ти нему, ако щеш, и с' габровска свирка (пищялка).

Свири, Райко, играй Трайко. Щип.

Свирила на върба.

Свирѣп кон' от юзда не зима. Или: Свиреп кон' юзда го не спира.

Свое са бие с' тояга, а хорското с' комат-я. Или:

Свое чудо кждѣ да го дѣнеш. Или:

Свое чудо никждѣ са не дѣва.

Свое яйце от чужда кокошка е по добро.

Свое то сос стап (?), а тугѡто сос комат. Щип.

Свои очи, а не чужди рѣчи.

Свой звѣнец на чужд овен не вържи.

Свой нахѣр от чужда радос' по добѣр. Или:

Свой нахѣр по скѣп от чужда радос'.

Свой камене себе по главата. Щип.

Свой своего не храни (не гледа), но тежко (горно) му на кой го нѣмя.

Свой своего не жалит, тешко кой го нѣмат (Дебр).

Свой своего не люби.

Свой своего и да н' люби, длѣжен е за него да се губи.

Свой своего над яма води, и пак не ще в' ямата да го пустне (тури).

Своя кѣщица, своя слободица. — Своя кѣщица, своя волица. Сѣщо: Свой полугалуе, свой попѣрдалуе. — Своя кѣща, своя попардалница. Щип.

Своя риза по близо е до свое месо.

Своята крава ни дава млѣко, а то не чуждата.

Својата рака дека не те почеше, друга не може. Щип.

Сврака му мозѣк испила.